

NYHEDSORIENTERING AUGUST 2018:

**Skriv under! Appel for et nyt
Bretton Woods kreditsystem;
Lederne for USA, Rusland,
Kina og Indien må handle!**

Download (PDF, Unknown)

**En idé, hvis tid er kommet:
LaRouches fire-magts alliance
for at skabe et Nyt Bretton
Woods-system**

Leder fra LaRouchePAC den 27. august 2018 – For næsten ti år siden, den 18. november 2008, leverede Lyndon LaRouche en historisk webcast, der præsenterede hans forslag om at udfri det Britiske Imperium fra dettes (og planetens) elendighed med en fire-magts alliance bestående af USA, Rusland, Kina og Indien, som den igangsættende kraft for et Nyt Bretton Woods internationalt finanssystem. Det gamle spekulative system var dengang, i 2008, midt i sin dødskrise, fra hvilken den stadig ikke kan – eller nogensinde vil – komme sig.

Verden ville være et helt andet sted i dag, hvis LaRouches

opfordring var blevet hørt dengang. Men det mellemliggende årti har ikke været forgæves.

For det første har et globalt alternativ til det bankerotte britiske imperium manifesteret sig, især i løbet af de sidste fem år, i form af Kinas Bælt- og Vejinitiativ. Endnu vigtigere end de hundredvis af milliarder af dollars til de store projekter, der har været lanceret, udløser initiativet bølger af optimisme – hvilket Helga Zepp-LaRouche har omtalt som Ånden i den Nye Silkevej – i hjørner af planeten, der tidligere var nedsænket i fortvivlelse. Hvad ellers kan man tænke, når man læser bemærkningerne af Togos præsident, Faure Gnassingbé, på tærsklen til Forum for Kina-Afrika Samarbejde (FOCAC) i Kina d. 3-4. september? Han udtalte til CGTN TV: “Der er ingen ende på vejen til vækst. Der er ingen begrænsninger i vores fremskridt indtil nu. Vi har opnået nogle fremskridt, men mere kan lade sig gøre.”

For det andet er der for nylig blevet valgt nye regeringer i USA, Italien og andre steder, regeringer, der er villige til at arbejde med de fire magter identificeret af LaRouche, og parate til fundamentalt at forandre den globale orden, herunder dens katastrofale frihandels-dogmer og aggressive regimeskifte-krige. Den ultimative regimeskifte-krig er i gang inden for USA selv, med det Britiske Imperium, der benytter sine aktiver i FBI, medierne og de politiske partier til et angreb mod den amerikanske forfatning og Trumps præsidentskab.

Den britiske krig mod USA skal besejres, ligesom vi tidligere har besejret lignende britiske krige – fra Uafhængighedskrigen, til Borgerkrigen, til Anden Verdenskrig. Perioden fra nu af og til midtvejsvalget i november bliver et afgørende slag i den krig.

At mønstre kræfterne for at opnå dette, og få USA med ombord på Bælt- og Vejinitiativet, kræver den form for dybtgående forståelse af både problemet og dets løsning, som Lyndon

LaRouche leverede i hans webcast den 18. november 2008 – af hvilken årsag vi inkluderer nogle relevante uddrag nedenfor.

“Sådan har verden – gennem sådanne midler som derivater i størrelsesordenen milliarder af dollars! – skabt en udestående gæld langt større end alt, hvad der nogensinde vil kunne betales. Så, vi kommer aldrig til at betale denne gæld! Vi kan ikke betale denne gæld. Så vi kommer aldrig til at betale den.

“Hvad gør man i et sådant tilfælde? Hvad gør USA i en sådan sag i henhold til vores forfatning? Man erklærer disse gældsforpligtelser konkurs. Og hvad gør man med disse konkurser? Man udreder dem! De ting, der bør understøttes, vil blive understøttet, og resten af det vil bare vente eller dø ud. Det store flertal, det store flertal af udestående forpligtelser i dag, i form af nominelle krav mod lande, vil blive annulleret. De ting, der bør betales, vil blive betalt. De andre vil aldrig blive betalt – de ville alligevel aldrig blive betalt, under nogen omstændigheder!

“Nu er der to veje at gå: Enten lader man verden bryde sammen, med sult og massedød til følge. Eller man lader sagen gå igennem en konkursbehandling. Og hvordan gør man det? Nuvel, det jeg specificerede er meget elementært: Jeg har fire nationer i tankerne, nationer, der kan tage føringen med det. Og fire nationer, som tilsammen repræsenterer de største konsolideringer af magt på denne planet: Disse nationer er USA, Rusland, Kina og Indien, med mulighed for at andre nationer kan komme ind og deltage i den samme aftale. Vi lader verden gennemgå en konkursbehandling. Hvordan gør vi det? Vi bruger USA's forfatning til at gøre det.

“USA's forfatning er enestående fordi vi har en form for forbundsforfatning: at vores dollar ikke er en monetaristisk dollar; det er en kredit dollar

“Hvis nu USA siger, at vi vil bakke vores dollar op, og indgår en aftale med Rusland, Kina og Indien om at slutte sig til os,

og til andre lande, der gør det samme, nemlig sætter verden under konkursbehandling, ved hvilken vi vil annullere de fleste af de udeståender, finansielle forpligtelser: Det må ske. Ellers er der ingen planet! Hvis man prøver at inddrive gæld for milliarder af dollars i udestående fordringer, fra hvem skal man inddrive, på hvilken måde og hvad vil effekten være af det? Det strider imod naturlov at inddrive den gæld! Hvor mange mennesker skal man dræbe for at inddrive den gæld? Hvor mange lande skal man ødelægge for at inddrive den gæld?

“Så vi har denne udenforstående monetære myndighed, som har traktataftaler med regeringer, men som ellers ikke har nogen reel forpligtelse overfor regeringerne, med undtagelse af traktataftalen. Denne aftale har resulteret i skabelsen af en umådelig stor verdensgæld, en monetær gæld, som aldrig kan betales. Selvfølgelig er systemet konkurs! Man lukker systemet ned og sætter det under konkursbehandling – det er det eneste middel.

“Derfor kan vi oprette et nyt kreditsystem imellem lande, som, tror jeg, hvis USA, Rusland, Kina og Indien er enige om det, de fleste nationer i verden med glæde vil tilslutte sig, især i betragtning af alternativet. Og derfor kan vi skabe et nyt verdenssystem, et nyt pengesystem, et kreditsystem i modsætning til et monetært system. Og under disse omstændigheder kan vi fortsætte med at fremme kredit i stor skala til genopbygning af verdens fysiske økonomi. Vi kan organisere et opsving af samme type, som vi foretog med præsident Franklin Roosevelt tilbage i 1930'erne og 1940'erne. Og det, tænker jeg, vil vi ikke afvige fra, når først vi har gjort det.

“Det er det eneste alternativ.

“Hvad dette indebærer politisk er enden på det Britiske Imperium; eller hvad der kaldes det Britiske Imperium. Det Britiske Imperium er det nuværende verdens imperium. Med undtagelse af det Britiske Imperium er der ikke noget andet

imperium på denne planet i dag. Anvendelsen af betegnelsen 'imperium' for at beskrive et hvilket som helst andet system er inkompetent. Det britiske er det eneste imperium, og det Britiske Imperium er det, som styrer dollaren, den flydende dollar i dag, den monetære dollar.

“Så under disse omstændigheder går vi videre med en rekonstruktion af verden. Og hvad vi gør, i stedet for det nuværende frihandelssystem, er at gå tilbage til et protektionistisk system, et system med faste valutakurser; med andre ord: valutaerne vil have en fast vekselkurs i forhold til hinanden, eller justeres i henhold til traktatarrangementer, men de flyder ikke. Og så fortsætter vi med at yde kreditter til store infrastrukturinvesteringer, hvilket vil drive den fysiske genopbygning af planeten.

“Det er det eneste hjælpemiddel.”

**Skriv under!: Appel for et
Nyt Bretton Woods
kreditsystem;
Lederne for USA, Rusland,
Kina og Indien må handle!**

Del gerne linket:

http://international-schillerinstitute.nationbuilder.com/nbw_petition_danish?recruiter_id=2945

Omgivet af mange farer, hold fokus på at muliggøre et 'Nyt Bretton Woods'-system

Leder fra LaRouche PAC d. 23. august (EIRNS) – Der er mange farer i Verden lige nu. Der er den verserende økonomiske krise, som er meget værre end i 2008. Der er det forværrede forhold mellem USA og Kina, toldkonflikten taget i betragtning, og det kinesiske synspunkt, at motivationen bag konflikten er at begrænse Kinas mulighed for at blive verdens ledende inden for visse højteknologiske områder inden 2025. Og der er det fortsatte britiske angreb på det amerikanske præsidentskab med Robert Muellers Trumpgate og Russiagate.

Helga Zepp-LaRouche uddybede disse og andre farer i hendes ugentlige strategiske Schiller Institut webcast i dag, og bemærkede om de britisk skabte beskidte anti-Trump-operationer, at "den eneste gode ting er, at Trump hidtil har holdt hovedet koldt." Men alle former for udenrigspolitiske spørgsmål går i skuddermudder, og det er naturligvis en yderst farlig situation."

Zepp-LaRouche opfordrede folk til at handle og fokusere på det højeste niveau af den politik, der kræves. Hun sagde: "Det store spørgsmål er, hvordan kan man tage fat på [disse farlige processer] på en sådan måde, at hele diskussionen løftes til et højere niveau? Derfor har Schiller Instituttet udsendt en appel, der opfordrer til et Nyt Bretton Woods, og især appellerer til de fire ledere i USA, Rusland, Kina og Indien – nemlig Trump, Putin, Xi Jinping og Prime Minister Modi – om, at de grundlæggende set straks enes om at

løse dette problem, komme faren for et finansielt krak i forkøbet ved at gå tilbage til et Nyt Bretton Woods, fastkurssystem, og etablere et nyt kreditsystem for at formidle samarbejdet i forbindelse med det nye paradigme og samarbejdet med Bælt- og Vejinitiativet.

“Er det så realistisk? Nuvel, jeg tror det. Fordi Rusland, Kina og Indien allerede har et meget stærkt samarbejde i denne henseende. Og Trump har med sine indledende skridt i forhold til Kina og sit venskab med Xi Jinping vist, at han er i stand til at gå i denne retning, og også hans bestræbelser på at forbedre forholdet til Rusland, og især hans møde med Putin i Helsinki, viser disse muligheder. Og det er derfor, at dette vanvid fra det politiske etablissement [for at fortrænge Trump] er så utroligt hysterisk, fordi de ser dette potentiale.”

I diskussionen om ideen om et Nyt Bretton Woods i internationale kredse, er der allerede dem i Japan, som mener, at denne nation burde give sin fulde støtte til dette initiativ.

Italien bevæger sig meget dramatisk i tråd med ideen om at tilslutte sig Kina for at starte fælles udviklingsarbejde. Zepp-LaRouche beskrev dette som “en meget forfriskende udvikling, fordi den nye italienske finansminister, Giovanni Tria, har en delegation i Kina. Og der er en anden delegation ledet af Michele Geraci, vicehandelsministeren, og han annoncerede dannelsen af en sådan kinesisk arbejdsstyrke, med det formål, ikke bare passivt at se på hvad der foregår, men at holde trit med forandringen af innovation og teknologi i Asien og især Kina.” Og der er også andre lande, der er i gang.

Zepp-LaRouche opsummerede: “Jeg ved ikke hvad der vil ske længere hen ad vejen, men vi organiserer for at få alle de europæiske lande og USA til at samarbejde med det nye paradigme, og vi behøver naturligvis at få mange folk til at

forstå, at menneskeheden har nået et punkt, hvor civilisationens udryddelse kan være meget tæt på, hvis vi fortsætter med det geopolitiske hysteri. Så folk skal vågne op og virkelig forstå, at der ikke er nogen grund til, at verdens største magter ikke kan eller ikke bør samarbejde om at overvinde fattigdom ved at overvinde underudvikling. Når nu USA stadig har mange lommer med livsbetingelser som et uland – hvis man tager til Alabama eller Tennessee eller nogle af disse sydlige stater, finder man områder, der minder om Den tredje Verden! På samme måde hvis man tager Tyskland: Et såkaldt rigt land, som har 4,4 millioner fattige børn, og dette tal er stigende! I Grækenland har EU's nedskæringspolitik halveret finansieringen af sundhedsudgifter, og 25.000 arbejdspladser i sundhedssektoren blev fjernet, da Trojkaen begyndte at ødelægge dette land.

Se, sammenlign nu dette med den absolut utrolige rekord for Kina, som i 1978 havde omkring 97,8 % af alle mennesker i de fattige landdistrikter; og i de sidste 40 år, eller 39 år, er lykkedes med at få 740 millioner mennesker ud af fattigdom. Den samlede fattigdomsrate i Kina for indværende er 3,1 %, og de ønsker at udrydde fattigdommen helt og hæve levestandarden for disse mennesker inden 2020, således at der ingen fattigdom er tilbage i Kina.

Så folk burde ikke blive så absolut hysteriske, men de bør se på fakta: Måske gør Kina noget rigtigt, hvilket det neoliberale monetaristiske system gør forkert! Og Kina tilbyder nu sin egen model for økonomisk transformation og deler denne oplevelse, for eksempel med Afrika. Der kommer i starten af september en meget stor konference, der involverer Kina og, tror jeg, alle statsoverhoveder i Afrika, og det blev netop meddelt, at dette vil blive overværet af Xi Jinping. Og at han der vil bekendtgøre nye initiativer mellem Kina og Afrika; mange, mange områder af fælles videnskab, fælles uddannelse, og mange andre nye ting.

Der er to dynamikker: Den ene er udvikling og samarbejde, og

den anden er konfrontation med faren for krig.”

Skab en chance for menneskeheden med valget i USA den 6. november, eller verden går ad helvede til

Leder fra LaRouche PAC d. 22. august (EIRNS) – Nedtællingen på 75 dage til USA's føderale valg den 6. november udgør en kritisk mulighed for at aktivere amerikanerne til at forme et flertal for lederskab, der er i stand til at ændre amerikansk politik til et nyt paradigme for udvikling og fred. Hvis ikke, vil verden gå ad helvede til.

Fortalerne for at gå ad helvede til gik forudsigeligt grassat i går, idet de skadefro hævder, at de to juridiske afgørelser mod præsident Donald Trumps tidligere kampagnechef Paul Manafort og Trumps tidligere personlige advokat Michael Cohen betyder slutningen af Trump selv – dvs. rigsretssag eller afsættelse på anden vis. Men begyndelsen på, og udførelsen af disse perifere anti-Trump hofintriger er baseret på det svigagtige mandat til at grave i, om der findes beviser for aftalt spil mellem Trump og russerne; men der er intet fordækt samarbejde. Det er en død sild. Muellers efterforskning, "Get Trump", er blot forkanten af det Britiske Imperiums beskidte operationer til at mobilisere folk og nationer for bedrageriet med "dæmoniseringen af Rusland," i et forsøg på at distrahere og

ødelægge oppositionen imod det britiske finansielle kontrolimperium, som i sig selv er ved at revne.

Ved et valgmøde i Charleston, West Virginia, i går aftes, kom Trump selv tordnende ud af ringhjørnet i kampen mod Muellers bedrageri og lagde op til en voldsom, komplet satsning under valget. Han spurgte folkemængden gentagne gange: "Hvor er det [russiske] fordækte samarbejde?" Han sagde, at han vil føre valgkampagne i 40 dage af den resterende tid op til 6. november – hvilket er rekord for præsidentiel valgkamp – for at mobilisere folk der vil støtte de politiske løfter, som fik ham valgt. Præsidenten understregede vigtigheden af at sikre et republikansk flertal i Senatet, fordi det Demokratiske Parti ikke har nogen politik, udover "Modstand!" Faktisk, sagde han, er det Demokratiske Parti "blevet taget som gidsel af 'Modstand'" og, ligesom New Yorks guvernør Andrew Cuomo, "ikke tror på, at Amerika også kan være stort."

De amerikanske midtvejsvalg er nu for alvor i gang, idet 45 stater har afholdt partiernes primærvalg, og kandidaterne er fundet. En af de mere betydningsfulde stater er South Dakota, hvor den uafhængige kongreskandidat Ron Wieczorek, der er godkendt af LaRouche PAC, i dag i Mitchell, South Dakota, stod over for hans republikanske, demokratiske og libertarianske modstandere i deres første store offentlige debat. Den blev modereret af præsidenten for den amerikanske Farm Bureau Federation, den største amerikanske landbrugsorganisation, og havde et stærkt fokus på de økonomiske nødforanstaltninger, der er nødvendige i forhold til landdistrikternes krise og infrastruktur.

Det afgørende indgreb i den politiske debat som helhed er tilvejebragt af Schiller Instituttets nyligt udgivne appel, der kræver en Ny Bretton Woods-konference. Den påtrængende nødvendighed for en indsats for et nyt globalt kreditsystem er på det seneste blevet påvist ved den fortsatte krise i de såkaldte "emerging markets". I dag

faldt værdien af pesoen igen i Argentina. I Afrika er Angola i krise; dets valuta er faldet 38 % i værdi siden begyndelsen af året.

Hvor verden i stedet kan gå hen, fremgår af dagsordenen for topmødet 'Forum for Kinas og Afrikas Samarbejde' (FOCAC) den 3.-4. September i Beijing, som blev fremlagt i dag af udenrigsminister Wang Yi. Møderne vil blive ledet af en Sydafrikas præsident Cyril Ramaphosa og Kinas præsident Xi Jinping, der også holder hovedtalen. En "ny fase" af udvikling mellem Kina og Afrika vil blive sat i gang med undertegnelsen af specifikke samarbejdsprojekter og megaplaner i de kommende år. Dette er den største samling af statsoverhoveder i Kina i år.

POLITISK ORIENTERING den 23. august 2018:

Trump og USA må sammen med Kina, Rusland og Indien etablere et nyt Bretton Woods fastkurs kreditsystem

Med formand Tom Gillesberg

Video:

Lyd:

Helga Zepp-LaRouches webcast 23. august 2018: Tiden er inde for et nyt Bretton Woods baseret på LaRouches fire love.

Er der virkelig nogen der tror, at kvantitative lempelser vil løse verdens accelererende finanskriser? At skabe mere ubetalelig gæld ved at centralbankerne øger mængden af 'funny money', der fejer igennem systemet, vil genopbygge så meget som en enkelt bro, en kilometer jernbane eller skabe et eneste produktivt job, der betaler en løn man kan leve af? Eller at mere frihandel, privatisering og deregulering er nøglen til økonomisk velstand? Det er disse "løsninger", som de imperialistiske eliter i London og Wall Street presser på med; det er London og Wall Street, som stadig dikterer politikken i den transatlantiske region.

Men aksiomerne bag disse forfejlede politikker skaber kun papirprofit for de få, på bekostning af et stigende antal liv, der er mistet ved den samlede virkning af afindustrialisering og degenerering, som har ødelagt den optimisme, som ellers bør karakterisere unge menneskers livssyn; og de unge vender sig i stedet mod dødelige stoffer og selvmord. Vælgere i hele den transatlantiske verden har vist, at de ikke længere stoler på eller tror på finansoligarkerne, der klamrer sig til disse mislykkede aksiomer for at holde deres forfaldne system i live.

Mange regeringer i sektoren af fremvoksende

økonomier nærer den samme mistillid, da de i stigende grad vender sig mod Kina og dets nu globale Bælt- og Vejinitiativ, og afviser de neoliberale aksiomer for at overvinde de katastrofer, som de er blevet pålagt af de eliter, der har stået for det "post-koloniale system" med plyndring og ødelæggelse.

Det post-koloniale system fik så godt som ukontrolleret kontrol for næsten halvtreds år siden, med beslutningen den 15. august 1971, om at bryde væk fra Franklin Roosevelts finansielle Bretton Woods-system med faste valutakurser. På det tidspunkt, og siden da, har Lyndon LaRouche og hans kone, Helga, ledet kampen for et Nyt Bretton Woods, baseret på at bringe de førende stormagter USA, Rusland, Kina og Indien sammen for at gennemføre det. Med valget af Donald Trump, der deler LaRouches modstand mod det etablisement, som kører denne orden, blev det muligt for USA at opfylde den mission, som LaRouche har skitseret siden den skæbnesvangre augustdag i 1971.

John Brennan, en lejemorder, der arbejder for dette London-baserede system, og som har til hensigt at stoppe Trump, befinder sig nu i det varme sæde, og står over for mulig retsforfølgelse sammen med mange af hans samarbejdspartnere for deres forbrydelser, herunder at have brygget den bedrageriske Russiagate-sag sammen.

Denne torsdag vil Helga Zepp-LaRouche rådgive om, hvad der kan gøres for at virkeliggøre et Nyt Bretton Woods og putte Brennan og hans venner hvor de hører hjemme, i fængsel. Gå ikke glip af denne mulighed!

Se programmet her. Tilgængelig fredag den 24. august 2018.

Stop det britiske angreb på præsidenten, og gør en ende på Londons pengesystem

Leder fra LaRouchePAC d. 20. august: Blot uger fra det vigtige amerikanske midtvejsvalg, har vi afsløret de amerikanske aktører i 'Russiagate'-kupforsøget mod præsident Trump – hos FBI, i justitsministeriet, blandt lederne af overvågningsstaten såsom John Brennan – så grundigt, at de kan ende med at blive retsforfulgt for forbrydelser begået i forbindelse med deres "undersøgelse". Den juridiske snigmorder Robert Mueller ser i stigende grad desperat ud i sine bestræbelser på at lokke præsidenten i en fælde, og udarbejde en betænkning der lægger op til, at den nye Kongres skal afsætte ham.

De britiske bagmænd for dette kup, med undtagelse af den radioaktive MI6-officer Christopher Steele, er imidlertid stadig skjult for det overvældende flertal af amerikanerne. Disse er lederne for MI6 og GCHQ – den britiske forløber til NSA – der, fra det øjeblik Donald Trump overvejede at gå ind i præsidentkampen, bad de amerikanske efterretningstjenester og politiske cirkler om at stoppe ham, fordi han kunne engagere sig i stormagtsamarbejde med Rusland og Kina. I denne proces har de, som præsidenten sagde søndag, skabt en rasende ny "McCarthyisme" i Amerika.

Londons monetære system, som ved at ødelægge præsident Roosevelts Bretton Woods-system, atter gjorde byen til verdens mest fremtrædende finanscenter, har ikke frembragt andet end

afindustrialisering og frihandel i USA og Europa og konstante gældskriser rundt om i verden. Det er i krise nu igen, forklædt som en "valutakurs-krise i de fremvoksende markeder" ('emerging markets' -red.).

Vi forsvarer præsidentskabet, indtil Mueller er endeligt besejret, fordi det, i den finanskriser der nu er under opsejling, med præsident Trump er muligt, med en akut tilbagevenden til en Glass-Steagall bank-reorganisering. Samarbejde med andre stormagter og BRICS-lande for at udstede store kreditter til nye infrastrukturprojekter er muligt med præsident Trump. Selv et {seriøst} angreb på briternes frihandelssystem ved at afskære muligheden for valutaspekulation og vende tilbage til principperne for FDR's Bretton Woods-system, er muligt, hvis der eksisterer et samarbejde mellem præsident Trump og lederne af Kina, Indien, Rusland og andre større økonomier.

Vi forsvarer præsident Trump mod det britiske angreb, for at gøre en ende på det forfejlede britiske monetære system og indføre Lyndon LaRouches "fire love" for at genskabe kreditsystemet under Bretton Woods.

Præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, sagde i et webcast d. 17. august: "Gennem årene har min mand gentagne gange opfordret til en reetablering af Bretton Woods-systemet for at vende tilbage til en økonomi efter Hamiltons principper, at vende tilbage til et kreditsystem for dybest set at udslette kasinoøkonomien, slippe af med derivat-boblen og overgå til national bankvirksomhed; at have suveræne regeringer til at stå for kreditudstedelsen, og dernæst have et internationalt kreditsystem ... Senere specificerede han det mere, og sagde at den eneste kombination af lande, der har magt til at afvikle det britiske imperialistiske finanssystem baseret i City of London og Wall Street, ville være en fire-magts kombination bestående af USA, Rusland, Kina og Indien.

Så vi har skrevet denne nye appel, som faktisk er en

opfordring til lederne af disse fire lande, ikke for at udelukke andre, men for at lade disse fire lande være den centrale gruppe af nationer, som kunne udforme et nyt Bretton Woods-system, og sidenhen kunne invitere andre; og alle lande, der gerne vil slutte sig til, ville være velkomne til at deltage.

Se, det haster. Der er mange mennesker der siger, at den næste økonomiske storm vil ramme godt og vel inden midtvejsvalget. Der er mange analytikere der siger, at Federal Reserves "tapering" – den såkaldte renteforhøjelse – skal stoppes hurtigt, fordi den er ved at få gældsboblen til at eksplodere. Instituttet for International Finans i Washington har netop offentliggjort tal der viser, at Verdens samlede gældsætning har nået 247,2 billioner \$, og det er en stigning på 11,1 % indenfor bare det sidste år. Så vi sidder på en krudttønde, og alting kan i princippet udløse et sammenbrud af boblen der, hvis den ikke bliver behandlet, vil medføre fare for økonomisk kaos med uforudsigelige konsekvenser...

Vi ønsker at foretage en verdensomspændende mobilisering af hvert enkelt land, enhver magt, enhver person på planeten, til at appellere til disse ledere – nemlig præsident Trump, præsident Putin, præsident Xi Jinping og premierminister Modi – om at foretage denne handling; og helst at bruge FN's generalforsamling, som vil starte i september, til at sætte dette på dagsordenen."

Erstat 'London-dollaren' med Nyt Bretton Woods

før valutakrisen eksplodere

Leder fra LaRouchePAC d.19. august: For ti år siden, da det globale finanssystem var i færd med at bryde sammen, sagde grundlægger af *EIR*, Lyndon LaRouche, i en webcast: "Det nuværende internationale monetære system kan ikke reddes. Hvis man forsøger på at redde det, vil man miste planeten."

Nu, ti år senere, har centralbanker – der har trykt 14 billioner \$ i nye bankreserve-penge for at forsøge at redde det monetære system – således effektivt afstedkommet en ny international 'valutakrise', der leder i retning af bølger af 'defaults' (misligholdelse –red.) på selskabs- og statsgæld, bankfallitter og det der er værre – værre end i 2008. Den misledende betegnelse 'den tyrkiske krise' maskerer en tredobling af global virksomhedsgæld siden 2010, med 75 % af den samlede gældsudvikling i de såkaldte 'avancerede' lande, hvis reelle lønninger og levestandard er faldet siden 2008 på tværs af Europa og Latinamerika og i USA. Den kan ikke betales tilbage. Som LaRouche sagde dengang: "Man må vælge: Udskift systemet eller få en ny planet ..."

Vores mål må være at opmuntre lederne for mindst fire stormagter – USA, Kina, Rusland og Indien – til at føre an i at vende tilbage til Bretton Woods-systemet, der blev påbegyndt af Franklin Roosevelt i 1944. Dette var, som LaRouche sagde i broadcastet den 18. november 2008, et kreditsystem, ikke et monetært system.

Det står klart, hvad det monetære system har været, siden Bretton Woods i 1971-73 blev erstattet af et system med 'flydende satser': Skabelsen af enorme mængder af dollars i London og Londons 'offshores' gennem eurodollar- og petrodollarmarkederne, til trods for at det var meningen, at dollaren skulle være den internationale reservevaluta. 5 billioner \$/dag i spekulative valutatransaktioner. London er igen verdens finansielle center, med hovedvægten lagt på

spekulativ aktivitet på bekostning af reelle økonomiske investeringer, og yderligere faldende levestandard, både op til og efter krakket i 2007-08.

Hvad et Nyt Bretton Woods-‘kreditsystem’ betyder, er også klart: En fast vekselkurs, et guldreservesystem, som kanaliserer en international strøm af kredit fra industrielt udviklede lande til udviklingslande og eksporterer kapitalgoder til sidstnævnte “til formidling af teknologi; hvorledes? Ved forbedring af infrastrukturen ... hvilket er nødvendigt for at gøre det muligt at forbedre produktiviteten af arbejdskraften med en vis grad af færdigheder.”

Dette er blevet påbegyndt af Kinas Bælt- og Vej-Initiativ, som tydeligt har vist forskellen mellem udstedelse af *kredit*, og udstedelse af centralbank-penge, bankreserver.

Nu hvor nationerne, der er blevet påvirket af krisen, diskuterer handel i nationale valutaer, skal de fire nøglemagters ledere gøre springet til et Nyt Bretton Woods. Den internationale appel, som netop er blevet lanceret på Schiller Instituttets hjemmeside, opfordrer dem til at gøre dette:

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/nbw_petition

Som LaRouche sagde om dette presserende projekt: “Vi kan skabe et nyt kreditsystem blandt nationer, som jeg tror – hvis USA, Rusland, Kina og Indien enes – de fleste nationer i verden gerne vil tilslutte sig, især i betragtning af alternativet. Og derfor kan vi skabe et nyt verdenssystem, et nyt kreditsystem, i modsætning til et monetært system. Og under disse betingelser kan vi fortsætte med at udstede kredit i stor skala til genopbygning af verdens fysiske økonomi. Vi kan organisere en genopretning af samme type, som vi gennemgik under Præsident Franklin Roosevelt tilbage i 1930’erne og 1940’erne. Og det vil vi ikke afvige fra, tænker jeg, når først vi har gjort det.”

LaRouches opfordring til nyt Bretton Woods: På 47-årsdagen for Nixons fjernelse af dollarens guldstandard

15. august (EIRNS) – Den 15. august er en historisk dato, fortalte Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche under en konferencesamtale med LaRouche-bevægelsens amerikanske medarbejdere i dag. For nøjagtigt 47 år siden afsluttede Richard Nixon fastkurssystemet og afkoblede dollaren fra guldstandard. Lyndon LaRouche var nok den eneste økonom, der med absolut klarhed indså hvad det ville betyde. Han sagde, at hvis Vesten holdt sig til de monetaristiske politikker, der var repræsenteret ved dette træk af Nixon, ville verden uvilkårligt gå ind i en ny mørk tidsalder med fare for en ny fascisme og depression – medmindre der opstod et nyt retfærdigt økonomisk system, et Nyt Bretton Woods system. Og det er præcis, hvor vi står i dag.

De kommende 90 dage indtil midtvejsvalget i USA vil være afgørende for, om der enten nås et nyt paradigme, eller om det fører til økonomisk kaos og fare for krig. Der er en klar vending i 'carry trade'-handelen undervejs, fra de fremvoksende markeder og tilbage til dollaren, hvilket til dels blev udløst af Den amerikanske Centralbanks rentesatser, men også har flere systemiske grunde. Der er mange såkaldte eksperter, bankfolk, alle slags mennesker fra det finansielle miljø, der advarer om, at en fuldkommen økonomisk storm, vil

komme ud af denne krise i de fremvoksende markeder, og at den vil kunne ramme USA og resten af verden, selv inden midtvejsvalget.

Der er en overhængende krise i forhold til Tyrkiet. Dette skyldes ikke Trumps sanktioner mod Tyrkiet, men snarere den systemiske karakter af krisen. Dette har også at gøre med det faktum, at Tyrkiets præsident Erdogan i den seneste tid har været i gang med en strategisk nyorientering, hvor han erklærer, at han ønsker at være en del af BRIKS, der er involveret i opbygningen af en ny finansiel arkitektur, og af den grund bliver han politisk angrebet med økonomisk krigsførelse.

Allerede tilbage på G20-topmødet i Hangzhou i 2016 forlangte Kina en ny finansiel arkitektur, og sagde at årsagerne til finanskrisen i 2008 ikke var blevet afhjulpet. Kina har i mellemtiden taget store skridt til at modvirke spekulation, forbudt spekulation i landet og forbudt kinesiske investorer at involvere sig i spekulative projekter i udlandet.

Nu, i forbindelse med straffesanktioner der er gået over gevind mod forskellige lande, forbereder disse lande sig på at forlade dollaren. For eksempel indeholder lovforslaget, som senator Lindsey Graham og andre indførte i det amerikanske senat, nye sanktioner mod Rusland, hvilket indebærer forbud mod al russisk bankvirksomhed i udlandet, handel med russiske statsobligationer, forbud imod at Aeroflot kan lande i USA, nedgradering af diplomatiske forbindelser mellem USA og Rusland – ud over sanktioner på grund af Skripal-sagen, for hvilket der absolut ikke er blevet fremlagt bevis. Det er naturligvis et alvorligt spørgsmål, og den russiske premierminister Medvedev sagde for et par dage siden, at de betragter dette som en økonomisk krigserklæring, og at hvis sådanne sanktioner gennemføres, vil Rusland tage passende modforanstaltninger.

Dette angreb på Rusland er det samme som det britiske

kupforsøg mod præsident Trump: Hele formålet var at ødelægge mulighederne for at have forbedrede forbindelser mellem USA og Rusland. Og hvis man har den slags handelskrig, hvilket vi allerede så i forbindelse med CAATSA-lovforslaget i august sidste år, som blev stemt op til 98-2 i Senatet, hvilket umuliggør et veto af Trump, så har man sat kursen imod en komplet katastrofe.

Trumps foranstaltninger mod Tyrkiet vil ikke kunne tvinge Erdogan til at kapitulere, men vil medføre det modsatte resultat. Der er en indsats fra britisk side for at opnå denne kapitulation. For eksempel er der en artikel af Jim O'Neill, som er den tidligere leder af Goldman Sachs, og som nu er leder af Chatham House/Royal Institute of International Affairs. Han kommer med en fuldstændig advarsel om, at Erdogan skal kapitulere, at han må give efter for (økonomisk *-red.*) voldtægt af Tyrkiet, og at hverken Rusland eller Kina vil hjælpe.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov er imidlertid nu i Ankara, og han interviewede TASS, hvor han sagde, at Rusland allerede omdanner sin handel med Tyrkiet til deres nationale valutaer, at de gør det samme med Iran, og at de også taler om dette med Kina. En tilbagevenden til handel i nationale valutaer vil ikke løse det globale problem, men det kan være et vigtigt mellemliggende skridt i retning af et fuldt udbytte af et Nyt Bretton Woods-system, som LaRouche har angivet.

Dette ville betyde, at den globale spekulative boble ville blive fastfrosset og gennemgå en konkursbehandling; der ville blive etableret et system med faste valutakurser; hvert land skal have en nationalbank for suveræn kontrol over kreditgivning; et internationalt clearinghus ville blive oprettet for at balancere samhandelen på langt sigt; og internationale investeringer til lave renter baseret på klare videnskabelige principper for fysisk økonomi ville blive tilskyndet. Der er allerede taget skridt i denne retning i form af AIIB, BRIKS 'New Development Bank', 'New Silk Road

Fund'.

For at Vesten kan deltage fuldt ud, vil det kræve en genindførelse af Glass/Steagall-bankopdeling for at slippe af med kasinoøkonomien; derefter oprettelse af nationalbanker til at udstede kreditter for produktive investeringer, for sidenhen at kunne gå med i denne form for internationalt samarbejde.

Lyndon LaRouche understregede for mange år siden den pointe, at den eneste måde at gøre det på er ved at bryde det Britiske Imperiums magt, og det kræver en firemagtaftale – Rusland, Indien, Kina og USA – og sidenhen, kan andre lande, der ønsker at overleve, knytte sig til det nye system.

Hvad der sker i USA, vil være afgørende for at få det til at ske, i særdeleshed at kuppet mod præsident Trump bliver stoppet.

Helga Zepp-LaRouche afsluttede sin strategiske gennemgang med følgende overvejelser:

Hvad angår verdenshistorien har vi nået et punkt, som Nikolaus af Cusa meget profetisk genkendte allerede i det 15. århundrede, nemlig, at man ikke kan have 'halve løsninger'. Når man har en systemisk krise, kan man ikke løse det i den ene region og have fred der, mens andre regioner går i skuddermudder; man er nødt til at have fat i de remedier, der afhjælper det systemiske problem i hele systemet.

Det er det, som Lyndon LaRouches livsværk har handlet om. Han har ikke kun været den bedste og sandsynligvis den eneste økonom, der er værdig til titlen, men han har viet hele sit liv til at finde løsninger på et højere niveau, på niveauet af "modsatningernes sammenfald", som Cusa udtrykte det.

Dette er et af disse enestående momenter i historien. Der er mange perioder, hvor man ikke kan gøre meget, som '60'erne', '70'erne'; Det var rolige perioder, hvor tingene gik sin gang,

og man kunne ikke gøre meget, for alt var helt låst i klare mønstre og systemer. Men nu: enhver der ikke er helt fra forstanden kan se, at det gamle system kollapser! EU er i forfærdelig form; der er alle de strategiske tilpasninger, der fremkommer; der er oaser af håb. Så det er ikke klart endnu: det er en meget udefineret situation, hvor løsningen ligger parat, og det faktum, at status quo ikke kan forblive som det er nu, står tydeligt klart.

Man skal se på det i det lange historiske perspektiv: Vi er i en overgangsperiode fra en æra af den menneskelige universelle civilisation til en ny. Og den nye æra vil enten være med de neokonservative og den britiske imperium faktion, hvilket sandsynligvis vil føre til udryddelsen af civilisationen i en termonuklear krig, for det er hvad konfrontationen med Rusland ville indebære. Eller vi kan rykke ind i en ny civilisationstid, et nyt paradigme, et nyt sæt internationale relationer baseret på respekt, på suveræniteten, med fokus på de mest avancerede traditioner i hver kultur, hvor forholdene mellem mennesker endelig vil blive menneskelige! Folk vil forholde sig til hinanden som Einstein og Planck, Humboldt og Schiller. Alt man behøver at gøre er at studere deres korrespondance, og man vil forstå, på hvor højt et niveau folk kan relatere til hinanden.

Vi er ikke dyr; vi behøver ikke at gå med snuden nede ved jordoverfladen. I stedet kan vi løfte vores blik mod stjernerne og virkelig flytte den menneskelige civilisation til en helt ny æra af kreativitet og samarbejde, en æra uden fattigdom, og hvor hvert eneste barn har mulighed for at udvikle dets fulde potentiale, konkluderede Zepp-LaRouche.

Vestens finanssystem på afgrundens rand: Kun fire-magters Nye Bretton Woods kan forhindre kaos

Leder fra LaRouchePAC den 15. august 2018 – Det vestlige monetære system hænger i en tynd tråd. Den øjeblikkelige panik i Tyrkiet, Argentina og andre steder lettede lidt i dag, men problemet er ikke lokaliseret til et eller flere krisepunkter – det er systemisk, resultatet af de sidste 10 års afvisning af at ændre de politikker, der forårsagede nedbruddet i 2008. Da Wall Street eksploderede i 2008, viste Bush og Obama deres sande farver – Union Jacks røde, hvide og blå farver, ikke USA's flag – idet de afviste at gennemføre Lyndon LaRouche's opfordring til at genoprette FDR's Glass-Steagall lov, samtidig med at der blev vedtaget lovgivning, der fremmede fuldt afkast af derivatspekulationen på bekostning af realøkonomien. Dette førte til befolkningens oprør, som udtrykt ved valget af Donald Trump, der lovede at genoprette den amerikanske industrielle økonomi og afslutte den evige imperialistiske krigsførelse.

Som LaRouche insisterede på efter nedbruddet i 2008, kan Glass-Steagall alene imidlertid ikke længere gøre jobbet. Intet mindre end en helt ny global finansiel orden kan få succes med at erstatte 'Casino Mondial' (verdens-kasinoet) med dets flydende valutakurser og tøjlesløs spekulation, der har optaget pladsen for investeringer i realøkonomien, med IMF og ECB som 'håndhævere'. En sådan ny Bretton Woods tilgang er nødvendig, idet faste valutakurser må genoprettes i et system baseret på guldreserver, mens projekter i regi af 'Den Nye Silkevej', baseret på national kredit udvider produktiviteten og trivselen for hele menneskeheden.

At opnå et sådant nyt paradigme kræver, at Donald Trump sætter sig ned med lederne af de tre andre stormagter i verden – Rusland, Kina og Indien – for at formulere en ny Bretton Woods-aftale. Dette var LaRouche's indsigt i 2009, at kun disse fire stormagter, der handler i enighed, ville have magt til at erstatte det Britiske Imperium med et nyt finanssystem blandt suveræne nationer, et system baseret på reel udvikling. Denne vision blev bekræftet på det historiske BRICS-topmøde i Sydafrika i sidste måned, hvor Rusland, Kina og Indien forpligtede sig til at udvide ånden og funktionen af Den Nye Silkevej til hele Afrika og den såkaldte udviklingssektor.

Trump har gentagne gange erklæret, at Xi Jinping, Vladimir Putin og Narendra Modi er venner, på trods af en massiv indsats af briterne og deres aktiver i USA for at vende nationen imod både Rusland og Kina. Nu er Russiagate-fidusen afsløret og kan muligvis snart blive afsluttet, idet anklagerne bliver de anklagede. Trumps advokat Rudy Giuliani erklærede, at det er på tide, at Obamas CIA-chef John Brennan bliver bragt til en storjury for hans kriminelle forbrydelse sammen med den britiske efterretningsagent Christopher Steele, der orkestrerede det igangværende kupforsøg mod USA's regering. Ledende kongresmedlemmer er nu fokuserede på den britiske efterretningstjenestes rolle i Russiagate-kupforsøget. Denne udrensning af det imperialistiske britiske snavs inden for det amerikanske etablissement skal afsluttes med det samme, og straks frigøre Trump til at gøre, hvad han nødvendigvis må gøre, gennem fire-magts afstemningen: skabe et nyt Bretton Woods.

Pengekrisen bliver værre – kun LaRouches nye Bretton Woods kan stoppe det

I takt med at den omsiggribende internationale 'valutakrise' truer et voksende antal banker, meddelte den russiske finansminister Anton Siluanov på nationalt tv i søndags, at Rusland fortsat vil formindske sine beholdninger af amerikanske statsobligationer og bruge rubler og andre valutaer til handelsbetalinger; dette blev rapporteret i en pressemeddelelse fra RIA Novosti. Den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan og finansminister Berat Albayrak har også meddelt, at det er hensigten at benytte andre betalingsvalutaer end dollar.

Rublen og den tyrkiske lira er blandt vigtige valutaer, som nu styrtdykker på baggrund af en enorm og skælvende global boble af lavkvalitets, virksomhedsgæld, skabt af centralbankernes misforståede trykning af penge igennem et årti. Af den del af den globale virksomheds-gæld på 75 billioner \$, som er 'rated', er mere end halvdelen klassificeret 'junk' eller lige en tand over 'junk'. De faldende valutaer efterlader nu nogle af de mere kortsigtede klumper af denne lav-kvalitetsgæld helt ubetalelig. Det har stået klart igennem det sidste års tid, at stigende rentesatser i USA og Europa ville skubbe en masse af denne gæld ud i 'default' (misligholdelse -red.)

For Tyrkiets vedkommende er 180 milliarder ud af samlet 337 milliarder dollars i virksomhedsgæld, pålydende i dollar, kortsigtet, med mindre end et års løbetid – og der er endnu mere pålydende i euro. Den tyrkiske økonomi og industri vokser hurtigt, og statsgælden er lav, men det spekulative angreb på valutaen følgende annonceringen af de amerikanske

told-tariffer, overtrumfer dette.

Ikke alene er store europæiske banker, især de franske og spanske, stærkt eksponerede for denne, nu giftige, virksomhedsgæld; det er også store statsbanker i Gulf-staterne. Og der er andre såkaldte 'emerging country'-valutaer, og måske endda nogle europæiske, der allerede er på spanden, eller på vej til det, på baggrund af den styrkede dollar.

Tyrkiet har i dag indført delvis kapitalkontrol på sine banker, samtidig med at deres reservekrav på udlån reduceres med 0,25 %. Det har også forbudt 'short-selling' af aktier. Disse foranstaltninger holdt fredag faldet af liraen på omkring 7,15/ dollar, fra 6,9/ dollar; under det niveau, hvor tyrkiske banker sandsynligvis vil krakke.

De russiske og tyrkiske meddelelser rejser faktisk spørgsmålet om en øjeblikkelig indsats for at lancere et nyt Bretton Woods monetært system, som beskrevet og foreslået af EIR's grundlæggende redaktør, Lyndon LaRouche, igennem mange år.

Den amerikanske dollar – som faktisk længe har været 'London-dollaren', da de fleste dollars er blevet udstedt på Londons eurodollar-markeder – har været verdens reservevaluta uden guldreserver siden 1970'erne. Overgangen til at bruge andre valutaer til handelsafregninger kan ske ved aftaler blandt andre store lande – dvs. BRICS, som Tyrkiet offentligt ønsker at deltage i. Men uden enighed om at tage skridt til et nyt guldbaseret system med faste valutakurser, en ny Bretton Woods-aftale, vil disse 'sideaftaler' for handelsafregning ikke stoppe finanskrisen. Faktisk kan de føre til yderligere kaotiske valutaudsving og spekulative angreb.

Finanssystem i krise: De kommende uger kan byde på store forandringer

Leder fra LaRouchePAC den 14. august 2018 – De nærmeste uger kan byde på meget dramatiske forandringer, hvis der satses fuldt ud på at forsvare Donald Trumps præsidentskab fra de sidste tre års angreb fra britisk efterretningstjeneste, og skubbe USA med i Bælt- og Vejinitiativet og de store infrastrukturprojekter. Dette kan lykkes. Det betyder en kamp for at stække den Demokratiske Nationale Komité's plan for rigsretssag (mod Trump -red.) – krævet af Londons medier siden dagen hvor Trump blev indsat – før det kan iværksættes. Og det betyder at besejre de britiske dogmer for supermagtskonfrontation og frihandel, der stadig inficerer hele Kongressen og kredse omkring præsidenten.

For det første kan 'Muellergate'-skandalen eksplodere fuldt ud, mellem nu og den 28. august, hvor den forhenværende nummer 4 i Justitsministeriet, Bruce Ohr, er indstævnet til at vidne foran to udvalg i Repræsentanternes Hus. Dette er skandalen proklameret af præsidentens advokat Rudy Giuliani, skandalen om den McCarthy-agtige "undersøgelse, der er værre end den (ikke-) forbrydelse", som det er at ønske USA gode forbindelser med Rusland. Efterhånden som der kommer information ud om Ohrs centrale rolle i skandalen, kommer potentialet for, hvad en fuld af-klassificering ville afsløre, til syne. Det er nu afsløret, at den højtstående britiske MI6-agent Christopher Steele, der var i konstant samarbejde med justitsministeriet gennem Ohr, længe efter at FBI formodedes at havde brudt kontakten med ham, havde advaret om "katastrofale konsekvenser" for den britiske anti-Trump

kampagne, hvis Ohr var blevet fyret, da hans foresatte Sally Yates blev det.

Efterhånden som kongresudvalgene skyder sig ind på Ohr-Steele samarbejdet og alt imens MI6-Brennan-CIA-samarbejdet allerede nu står afsløret, kan den amerikanske offentlighed blive opildnet til at stoppe de indlysende britiske bestræbelser for at fjerne endnu en amerikansk præsident, som er frygtet af London.

EIR's nye angreb på denne skandales lugt af 'det Britiske Imperium', forfatter Barbara Boyds artikel "Fisken stinker fra hovedet af", skal masse-cirkuleres via internettet og sociale medier, såvel som til kongressen, mellem nu og den 28.

Samtidig er det transatlantiske finanssystem truet af at eksplodere i den nærmeste fremtid. På baggrund af en enorm boble af virksomhedsgæld, af hvilken det meste officielt er rangeret som 'junk' eller lige over 'junk', styrtdykker en række store valutaer pludselig dramatisk, og vælter store lunser af denne gæld over til 'default' (misligholdelse) i løbet af de kommende måneder, og truer dermed øjeblikkeligt de i London baserede megabanker. Sanktioner og 'strafafgifter' bidrager til krisen. Blandt de faldende valutaer er den russiske rubel.

Denne generelle finanskriser lader sig ikke afvende ved en forventning om, at disse lande hæver renten ud over ågersatser, eller decimerer deres offentlige tjenester, eller går til det mislykkede IMF.

Løsningen blev beskrevet fuldt ud af EIR's grundlæggende redaktør Lyndon LaRouche år forinden det sidste globale økonomiske sammenbrud. Løsningen indebærer en øjeblikkelig aftale blandt, i dag, BRICS-nationerne og USA, for et nyt Bretton Woods monetært system med faste valutakurser og fælles kreditaftaler til fremme af eksport af kapitalgoder og infrastrukturprojekter.

Helga LaRouche noterede i dag, at den internationale orden, sådan som den plejer at være, er ved at disintegrere, og at "den sikre grund", i den forbindelse, er Lyndon LaRouches lange historik med at formulere et nyt Bretton Woods-system til fremme af produktiv kreditudstedelse og 'fire love' for økonomisk genopretning, startende med Glass-Steagall.

For det tredje, er der, af Kesha Rogers, kandidat til Kongressen for Texas, blevet åbnet et bredt spor for Trump-præsidentskabet til samarbejde med Kinas Bælt- og Vejinitiativ med forslaget om et "Nordamerikansk Bælt- og Vejinitiativ (NABRI), hvor USA og Mexico arbejder sammen med Kina, som allerede er midt i nye infrastrukturprojekter overalt i Latinamerika.

Trump er i gode diskussioner med Mexicos nyvalgte præsident, som har fremsat sine egne forslag til Trump om samarbejde om jernbane- og energi-infrastrukturprojekter på tværs af grænsen og ind i Mellemamerika. Trump forudsiger helt op til hans middagsaftale med amerikanske forretningsfolk den 7. august stadig gode amerikanske økonomiske relationer med Kina. Hans kommentarer vedrørende Kina synes at være blevet direkte fejlrapporteret på en opildnende måde af den førende hovedstadsavis, The Hill, hvilket antyder desperation for at forhindre Trumps samarbejde med sin gode ven, præsident Xi Jinping.

Men kandidat Kesha Rogers "'NABRI"-forslag kan få det til at ske, hvis det får landsdækkende støtte.

For det fjerde, ser det demokratiske partis lederskab til med ubehag, mens dele af den genoplivede arbejderbevægelse giver kvalificeret politisk støtte til præsidenten. Nogle af dens primærvalg rundt om i landet bliver vundet af kandidater fra partiets venstrefløj, for hvem DNC's (Demokraternes National Komité) intention om rigsretssag mod præsident Trump ikke er en prioritet. De ønsker at besejre frihandel og spekulation på Wall Street.

LaRouches 'fire love', Bælt- og Vejinitiativet og et nyt Bretton Woods monetært system er de eneste midler til at gøre dette.

Amerikas sande 'Special Relationship' er med Gottfried Leibniz' ideer

Leder fra LaRouchePAC den 13. august 2018 – Et overstrakt og eksponeret britisk imperium udsendte i denne uge deres forsvarsminister, Gavin Williamson, til Washington, D.C. for at prøve at få Washington tilbage til det "særlige forhold", "Special Relationship", spændetrøjen, uden hvilken dets århundrede lange greb om global magt ville falde sammen. Williamson brugte den 7. august en stor politisk tale til tænketanken 'Atlantic Council' i Washington D.C. til at forsøge at mobilisere en total vestlig konfrontation med Rusland og Kina, og at tvangsfodre sit publikum med kæmpeløgner om, at "USA aldrig har haft eller aldrig vil få en mere pålidelig allieret end Storbritannien."

I løbet af sidste uge blev der faktisk lanceret nye farlige provokationer mod Rusland og Kina, herunder udenrigsministeriets annoncering af nye sanktioner mod Rusland, til hvilke premierminister Dmitry Medvedev prompte reagerede ved at advare om, at "hvis vi ender op med noget som et forbud mod bankaktiviteter eller anvendelsen af visse valutaer, kan vi klart kalde dette en økonomisk krigserklæring ... og så må vi absolut reagere på denne krig."

Men det Britiske Imperiums gambit for at generobre det globale initiativ fra Kinas Bælt- og Vejinitiativ, og atter genindføre

britisk geopolitik i dets sted, kan kun fungere med præsident Trump skaffet af vejen. Også her står den britiske hånd bag hele den beskidte Mueller/FBI-operation eksponeret og til fuld offentlig beskuelse, ikke mindst takket være LaRouche PAC's igangværende bestræbelser i den forbindelse. Denne fisk 'stinker virkelig fra hovedet'.

Tidligere gav topanalytiker for Pentagon og historiker fra Harvard Graham Allison et nyttigt bidrag til den politiske kamp, der er undervejs i USA, med en lang artikel med titlen "Kinas anti-fattigdoms bestræbelser er en lærestreg for alle." I artiklen hævder Allison, at der ikke er nogen grundlæggende strategisk skillelinje mellem de amerikanske og kinesiske nationale interesser, og at de to lande burde arbejde sammen for at lindre den invaliderende fattigdom, der fortsat udmarver milliarder af mennesker i andre dele af verden." Det betyder selvfølgelig, at USA deltager i Bælt- og Vejinitiativet og hjælper med at omorganisere det bankerotte internationale finanssystem til et nyt Bretton Woods, som Lyndon og Helga LaRouche længe har insisteret på.

Allison er ellers kendt som den person, der udmøntede udtrykket 'Thucydides-fælden', som han definerer som følger: "Når en stormagt truer med at fortrænge en anden, er krig næsten altid resultatet – men sådan behøver det ikke at være".

Allison har rammende beskrevet problemet – men ikke dets løsning. Den eneste måde at sikre, at sådanne kriser ikke fører til krig – som i dag sandsynligvis vil betyde udryddelsen af den menneskelige art med kernevåben – er at opdage og kortlægge en vej frem, der er til gensidig gavn for alle Jordens nationer – og som kan skabes af en alliance bestående af især USA, Kina, Rusland og Indien. Og det kræver nødvendigvis adgang til et højere domæne, nemlig videnskaben om fysisk økonomi, som på enestående vis er udviklet af Lyndon LaRouche.

Som LaRouche selv udtrykte det i indledningen til sin

afhandling 'Om LaRouches Opdagelser' fra 1993: "Det centrale element i mit oprindelige bidrag til Leibniz' videnskab om fysisk økonomi er tilvejebringelsen af en metode til at belyse årsagsforholdet mellem på den ene side individernes bidrag til aksiomatisk revolutionerende fremskridt inden for videnskabelige og analoge former for kundskab, og på den anden side, den heraf følgende forøgelse i den potentielle befolkningstæthed i de tilsvarende samfund."

Gottfried Leibniz var ikke alene grundlæggeren af videnskaben om fysisk økonomi. Han var også den filosofiske grundlægger af det anti-britiske, amerikanske forfatningsmæssige system og dets forpligtelse til "liv, frihed og stræben efter lykke".

Og således kan vi passende sige, at Amerikas sande 'særlige forhold' altid har været, og igen bør være, med Gottfried Leibniz' ideer.

Medvedev advarer om, at yderligere amerikanske sanktioner vil være en 'økonomisk krigserklæring'

Den russiske premierminister Dmitry Medvedev advarede om, at yderligere amerikanske sanktioner mod Rusland ville udgøre en "erklæring om økonomisk krig." Han talte til journalister i fredags.

"Alt imens jeg ikke vil kommentere på talen om fremtidige sanktioner, kan jeg sige, at hvis vi ender med noget som et forbud mod bankaktiviteter eller anvendelse af visse valutaer,

kan vi klart kalde dette en erklæring om økonomisk krig,” blev Medvedev citeret for at sige, som anført af Interfax nyhedsbureau. “Og vi må absolut reagere på denne krig. Ved økonomiske midler, politiske midler og om nødvendigt med andre midler”, sagde han. “Vores amerikanske venner skal forstå dette.”

Schiller Instituttet Nye Paradigme webcast, den 10. august, 2018 med Helga Zepp-LaRouche

Tiden er inde til at gøre en ende på 'Russiagate'-svindelen

HARLEY SCHLANGER: Hej! Jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Jeg byder dig velkommen til denne uges strategiske briefing fra vores grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche.

Som vi har dækket situationen i de seneste uger, ser vi voksende kampe, der vil forme fremtiden for hele verden. På den ene side har man det enorme potentiale fra Bælt- og Vejinitiativet, Singapore-modellen, Helsinki-topmødet mellem Trump og Putin. Men vi ser også en virkelig opslidende kamp i USA over Russiagate, en kamp, som muligvis ramte et nyt vendepunkt i denne uge, da præsident Trumps advokat Rudy Giuliani kom ud med et meget beslutsomt angreb på hele Mueller-operationen og sagde, at der kan vendes op og ned på dette; det kommer til at sprænges. Vi ser nu, at der kommer flere afsløringer ud om den rolle Christopher Steels har

spillet for det britiske MI6. Så Helga, hvorfor begynder vi ikke med det? Disse kampe, der nu finder sted i baggrunden af Russiagate, er helt utrolige.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg vil sige, at atmosfæren i USA er så hysterisk, at man virkelig har følelsen af, at der er et opgør mellem Det Britiske Imperiums styrker, som vi har diskuteret det hele tiden, det aftalte spil mellem efterretningstjenesterne, eller lederne af efterretningstjenesterne under Obama-administrationen og den britisk efterretningstjeneste imod Trump. Dette er eskalerende. Det er der en klar opfattelse af i resten af verden, i Rusland, i Kina, selv i Nordkorea, fordi folk dér har en meget klar sondring mellem politikken, der kommer fra præsident Trump, og politikken, som kommer fra selv højtstående embedsmænd i hans administration. Dette er naturligvis designet til at forhindre Trump i at forfølge sin nordkoreanske politik, fra at følge sin politik med præsident Putin og optrappe mod Kina. Alt dette er yderst farligt. Jeg tror, at den eneste måde at ændre det på er at gøre præcist hvad vi har offentliggjort i USA; vores kolleger har udgivet en ny rapport: "Fisken stinker fra hovedet" [<https://larouchepac.com/20180810/fish-stinks-head-down-update-mueller-inquisition>]. Og jeg vil tilskynde alle seerne og publikum til at få denne rapport. Download den, få den spredt så meget som muligt, fordi den præcist dokumenterer, hvad der er galt med dette apparat. Ikke alene siger Giuliani, at dette her vil sprænge, men at det ikke handler om Trump, men om hvad de gjorde – hvilket betyder kombinationen af Obamas efterretningsfolk sammen med briterne – og at det vil føre til et helt nyt Watergate og reformer. Men dette er ikke et garanteret resultat, fordi hvad der sker nu er helt åbenbart en igangværende britisk efterretningsoperation.

The Hill havde en artikel for to dage siden, hvor de i grunden sagde, at Christopher Steele, der tilsyneladende blev fyret i november 2016 for at lække al denne information til medierne,

i virkeligheden blev ved med at mødes med Bruce Ohr, som var vicesstatsadvokat, omkring 60 gange. Og ved en udveksling af tekstbeskeder i august 2017 tilbød han grundlæggende selv at træde ind i hele denne operation med Mueller, fordi denne undersøgelse gik for langsomt. Så Rosenstein, den nuværende vicesstatsadvokat, hævdede, at han ikke vidste, at Bruce Ohr foretog sig alt dette med Christopher Steel. Så dette er en utrolig skandale, og det er alt sammen beskrevet i denne artikel, "Fisken stinker fra hovedet". Jeg synes, det vigtigste man kan gøre for at forsvare præsidentskabet imod dette kupforsøg er at få denne information ud så bredt som muligt. Dette er århundredets kamp for menneskeheden, fordi alting naturligvis er under ophedning på grund af midtvejsvalget. Hvis Demokraterne skulle vinde Repræsentanternes Hus, ville deres første skridt være at lukke ned for alle disse undersøgelser, der finder sted lige nu i Kongressen. Goodlatte og Gowdy, de to kongresmedlemmer, har meddelt, at de i denne uge vil stævne alle der har noget at gøre med denne Christopher Steele-operation. Se, dette kunne vende tidevandet aldeles, men jeg mener, at jo flere der kræver det og siger ting som Giuliani... dette er meget vigtigt for at bekæmpe det hysteri, der ellers skabes. Dette er virkelig vigtigt, fordi hvis demokraterne skulle vinde, vil de ikke alene lukke undersøgelsen. De vil straks gå efter en rigsretssag, og man ville ende med at have det samme apparat tilbage, som var der med Obama og Hillary. Og vi ville sandsynligvis være i en ustoppelig konfrontation med Rusland og Kina. Så, der er virkelig meget på spil, så vær venlig at mobilisere og arbejde med os for at få disse oplysninger, denne artikel, ud så bredt som muligt.

90 dage til at lave alle tiders gennembrud

Leder fra LaRouchePAC den 10. august 2018 – Det amerikanske midtvejsvalg er mindre end 90 dage væk. I disse 90 dage kan det nuværende britiske kup mod præsidenten blive godt og grundigt besejret, og grundlaget for en Ny Bretton Woods-aftale mellem præsidenterne for USA, Rusland og Kina, og Indiens regering, blive bragt på plads – medicinen foreslået af Lyndon LaRouche til at udrydde det Britiske Imperium en gang for alle.

Hvis det nuværende Demokratiske Parti imidlertid sejrer i valget, så vil Kongressens indsats for at bekæmpe kuppets agenter blive afsluttet, og i stedet blive erstattet af en rigsretssag for at afsætte Donald Trump. Historien vil tage en anden bane.

Disse er de skarpe alternativer vi står over for sammen med befolkningerne for de fire nationer, der kunne gennemføre LaRouches forslag. Vi har en enestående mulighed for at vende denne kamp i den rigtige retning, men uret tikker, og virkeligt lederskab, formet efter Lyndon LaRouches, er hvad vi nu må opbyde.

Aldrig før i menneskehedens historie har briterne stået så eksponeret, og de seneste afsløringer vedrørende Christopher Steeles betalte rolle i forhold til FBI i begyndelsen af februar 2016, og hans forhold til Bruce Ohr og hierarkiet i Obamas justitsministerium er blevet åbenbaret i de seneste dage. Det er nu helt afsløret, hvordan deres mål har været at vælte denne præsident. Som Rudy Giuliani sagde onsdag, vil Mueller-undersøgelsen eksplodere, og fokus for retshåndhævelsen vil vende sig mod dem, der har tordnet løs med denne korrupte heksejagt. Det er vores job at påpege, at alle veje fører til den kendsgerning, at dette har været en

fuldstændig britisk undergravende operation mod USA.

En fælles fremtid for menneskeheden – fri for Det britiske Imperium

Leder fra LaRouchePAC den 9. august 2018 – Det britiske Imperium ville have dig til at tro, at de har helt kontrol med den nuværende strategiske situation og fuldt ud overbevist om, at deres imperium vil vare yderligere tusind år. Er det derfor, at de har fundet det nødvendigt at:

- * Forsøge at afskære al kommunikation mellem præsidenterne Trump og Putin?
- * Forsøge at fremkalde en altomfattende handels- og finansiell krig mod Kina og dets Bælt- og Vej-initiativ?
- * Søge at sætte en fascistisk præcedens ved at lukke alle hjemmesider og Twitter konti, som de finder anstødelige, for derved at bringe al oppositionen til tavshed?
- * Vælte regeringer og kaste præsidenter i fængsel på opfundne 'korrupsionsanklager fremmet af afpresning i stil med J. Edgar Hoover "studehandler" om delvis tiltalefrafald til gengæld for tilståelser.
- * Snigmyrde ingeniører og forskere som er i centrum af deres nationers udviklingsindsats?
- * Og, vigtigst af alt, opretholde deres desperate fupnummer for at vælte Trump-regeringen med de endeløse, konstruerede vendinger og drejninger af 'Russiagate'?

Men dette er ikke tegn på styrke. Det er tegn på overdrivelse, og blottelse for offentlighedens granskning. Det britiske Imperium er sårbart.

De er særligt sårbare over for udbredelsen over hele verden af ånden fra Den Nye Silkevej, og den optimistiske klarhed i tanke og formål, som den er tilbøjelig til at anspore. Til dette skal lægges LaRouches videnskab om fysisk økonomi, som illustreret af hans fire-lovs politik fra 2014. Hver kultur skal vende tilbage til sine egne bedste traditioner; hver nations befolkning må hæve deres tanker op på dette niveau.

Både Rusland og Kina reagerer på udfordringerne og kriserne, som de står over for, med en dybere strategisk planlægning af alternativer til det nuværende, døende imperialistiske system; planer der klart tager deres differentierede læsning af den politiske situation i USA med i betragtning, herunder – i særdeleshed – den kamp, som Trump fører for at etablere gensidigt fordelagtige forbindelser med deres lande. Således forbliver Putin og Trump med breve og andre kommunikationskanaler i dialog om konkrete samarbejdsområder. Og Kina fortsætter med at gøre det klart, at politikken for handel- og finanskrigsførelse mod Kina ikke kun vil fejle, men faktisk vil give bagslag og også være skadelig for amerikanske nationale interesser.

Princippet der er i spil her om 'en fælles fremtid for menneskeheden', er, hvad Lyndon LaRouche har præsenteret i form af hans fire-magts forslag, en alliance mellem USA, Kina, Rusland og Indien, såvel som andre nationer, til at besejre det bankerotte Britiske Imperium og dets pessimistiske (og uvidenskabelige) opfattelse af mennesket, universet og Gud.

Brændpunkter for krig bliver

transformeret af ånden fra Den Nye Silkevej

Leder fra LaRouchePAC den 8. august 2018 – I de seneste måneder er de {strategiske} resultater af – det primært {økonomiske} Bælte- og Vej-initiativ begyndt at vise verden, hvad Lyndon LaRouche har vidst i mange år, at der ingen sondring er mellem de økonomiske og de strategiske problemer, som menneskeheden står over for. Hvis man vil have fred, sagde LaRouche, så få traktorerne ud og køre.

Da alle fire præsidenter Trump, Xi Jinping, Putin og Moon præsenterede udviklingsplaner for Nordkorea, og gav hinanden opbakning til konceptet "fred gennem udvikling" såvel som til sanktioner, viste det såkaldt umulige sig faktisk at være muligt. Da Indien og Pakistan begge blev medlem af SCO, og kom til at arbejde direkte med Kina og Rusland om fælles udviklingsideer, blev den "permanente krise", der blev skabt af briterne på tidspunktet for opdelingen af Indien pludselig løselig. På Afrikas Horn, hvor Kinas Bælte og Vej har skabt et udviklingsalternativ til hver af de tre nationer Etiopien, Eritrea og Somalia, er en uhåndterlig konflikt blevet vendt til glædelig fred og samarbejde. I Sydvestasien er en lignende løsning til et århundrede med krig nu mulig.

Denne proces er aktiv i hele Afrika. På BRIC- topmødet i Sydafrika i sidste måned kunne man overvære, hvordan Rusland, Kina og Indien sammen med alle afrikanske folk slog sig sammen om at skabe reel udvikling – atomkraft, forbindelser med højhastighedstog, vandprojekter til at gøre ørkenerne grønne – og dermed tilbød en reel løsning på terrorisme og fattigdom.

Problemet er imidlertid, at medierne i USA og i Europa omhyggeligt har forholdt deres befolkninger noget kendskab til denne verdenshistoriske transformation, som fejer hen over Asien, Afrika og Latinamerika.

I USA mobiliserer LaRouche-bevægelsen for at løse dette problem. Et første skridt er at omdanne forhandlingerne mellem præsident Trump og nyvalgte præsident for Mexico López Obrador, fra at være en revidering af NAFTA til et højere ordenskoncept: NABRI – Det Nordamerikanske Bælte- og Vejinitiativ. Dette skal være et skridt fremad for at forene USA og Kina gennem Den Nye Silkevej, en proces med opbygning af avancerede industrielle lande på hele kontinentet og videre ud, og en realisering af Trumps engagement i at genoprette Amerikas tidligere industrielle magt som den primære kilde til eksport af kapitalgoder til opbygning af nationer. Dette er, hvilket ikke er tilfældigt, vejen til at løse den handelsmæssige ubalance.

Men briterne og deres aktiver i USA skyr intet middel for at forhindre et sådant nyt paradigme i at tage form i USA. 'Council on Foreign Relations', den fremmeste stemme for Imperiet i USA, har udgivet en rapport med titlen "Er 'fremstillet i Kina 2025' en trussel mod global handel?" Rapporten beskriver de formodede bedrageriske hensigter med den kinesiske indsats for at udvikle deres indenlandske ekspertise inden for højteknologisk fremstilling: gennem "rekruttering af udenlandske forskere, dens tyveri af amerikansk intellektuel ejendomsret og dets målrettede erhvervelse af amerikanske virksomheder," – hævder CFR, har Kina til hensigt at "kontrollere hele forsyningskæder", og til slut "kan hele industrier komme under kontrol af en rivaliserende geopolitisk magt."

Et sådan hysteri er i denne uge blevet ledsaget af 'big brothers' febrilske nedlukning for adgangen til sociale medier af flere stemmer, der har modvirket vanviddet af Russiagate, og støttet præsident Trumps undsigelse af 'Rusland-skrønen.' Alex Jones' Infowars blev smidt ud af Facebook og Youtube – en hjemmeside, der har mere end 15 millioner besøg pr. måned – mens andre blev smidt ud af Twitter

Men det nye paradigme eksisterer – det kan ikke stoppes, med

undtagelse af verdenskrig. Kina har rejst sig og sluttet sig til Rusland og Indien gennem BRICS for at tilbyde nationerne i det Globale Syden et alternativ til fattigdommen, der er pålagt dem som en arv efter kolonialismen. De har udstrakt dette tilbud, om at komme med i Bælt- og Vej-initiativet, til USA og Europa, som et win-win alternativ til krigens geopolitik, økonomisk henfald og kulturel dekadence, som inficerer Vesten. Den patriotiske ånd i USA er blevet vakt gennem fænomenet Donald Trump, ved at afvise 'krigsmagerne' og talsmændene for det postindustrielle samfund inden for både det republikanske og det demokratiske parti – hvad LaRouche for længe siden undsagde som "Gøg og Gokke-systemet". LaRouches Fire Love, implementeret gennem 'de fire stormagter' USA, Rusland, Kina og Indien er vejen frem.

Historiens gang har nået en skillevej, hvor det går mod enten sejr eller tragedie. Fremtiden er i vores hænder, hver og en af os.

For endelig at kunne forlade frihandel og bygge infrastruktur: Det Nordamerikanske Bælt- og Vej-initiativ

Leder fra LaRouchePAC den 7. august 2018 – Verden ser nu et nyt paradigme af samarbejdsrelationer og økonomisk udvikling tage form fra dets begyndelse i Kinas Bælt- og Vej-initiativ og på tværs af Eurasien, Sydvestasien og Afrika. Man ser også

Europas største magtcentre, under ledelse af London, insistere på at afvise dette nye paradigme til fordel for geopolitiske "nulsums-, vind-forsvind" økonomiske politikker og krigskonfrontationer med Rusland og Kina.

I centrum står Donald Trumps præsidentskab: afbryd konfrontationen med Rusland, til geopolitikerne og deres mediers morderiske raseri; fuldstændig indstillet på at opbygge en ny amerikansk økonomisk infrastruktur og genoprette den amerikanske industriarbejder; men i en tiltagende handelskonfrontation med Kina, hvilket truer hans fredsinitiativ i Korea og hans tidligere gode forhold til præsident Xi Jinping; og hans infrastrukturplaner er stadig ikke kommet nogen vegne.

Som Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, observerede i dag, er der håb om, at præsident Trump vil genoverveje deltagelsen i Bælt- og Vejinitiativet og tilslutte sig, ligesom Japan for nylig har ændret sin politik herom. Dette kunne forekomme som en følge af USA's forsøg på at modsætte sig og konkurrere med Kinas Nye Silkevej i Afrika og Sydøstasien, hvilket er blevet intensiveret af udenrigsminister Pompeos udtalelser i de seneste dage.

Men en meget bedre måde at ændre konfrontationspolitikken på er gennem forslaget fra den uafhængige kandidat til Kongressen, Kesha Rogers, der opstiller i Houstons 9. distrikt imod den siddende repræsentant Al Green, der fører an for at rejse en rigsretssag mod Trump. Forslaget er, idet vi citerer Kesha Rogers: "Vi bør erstatte NAFTA med Det Nordamerikanske Bælt- og Vejinitiativ (NABRI), som en del af det globale Bælt- og Vejinitiativ, eller Verdenslandbroen, samt skabelsen af et nyt, produktionsorienteret Bretton Woods internationalt finanssystem."

Kandidaten fokuserer på fem udviklingsområder: En nordamerikansk infrastrukturbank eller kreditinstitut; en nordamerikansk vand- og elektricitetsalliance; bygning af

korridorer med højhastighedstog og industriel udvikling over det amerikanske kontinent; bringe Den maritime Silkevej til Det caraibiske Hav og gennem den udvidede Panama Kanal og andre nye trafik-knudepunkter; og deling på rumforskningens grænseområder.

For præsident Trump og hans vælgerbasis, ansporet til at støtte ham imod 'Russiagate'; for de amerikanske arbejdere, der venter på at NAFTA skal afskaffes, og for at ny infrastruktur endelig kan blive bygget; og for Mexico og dets nyvalgte præsident, ville det være den lykkeligste løsning, og den bedste.

POLITISK ORIENTERING: Den gamle verdensorden disintegrerer – BRIKS og det nye paradigme vinder frem

Se også 2. del (30 min)

Med formand Tom Gillesberg

Video 1. del:

Video 2. del:

Lyd:

Værre end 'fake news': Mediernes tvungne ensartethed!

– af Helga Zepp-LaRouche

5. august 2018 – Vi burde have lært fra 1920'erne og 1930'erne, at spredning af kulturel pessimisme i befolkningen har fatale konsekvenser. Men en sådan pessimisme spredes i dag i lyset af usikre fremtidsmuligheder i mange vestlige samfund, og især i Tyskland, med det resultat at flere og flere borgerne helt har opgivet håbet om at kunne gøre en forskel gennem deres egen deltagelse, eller at de tilslutter sig højrefløjspartier, der kan give et afløb for vreden, men ikke tilbyder nogen løsninger. Synderen for denne udvikling er ikke mindst det politiske etablissement, som får os til at acceptere en 'TINA' politik – TINA er akronym for 'There Is No Alternative' (der er ikke noget alternativ) – og den tvungne ensartethed i 'mainstream'-mediernes, som undertrykker alle budskaber, der peger på alternativer.

Vi gennemlever, hvad der sandsynligvis er den største strategiske forandring nogensinde. Under ledelse af BRICS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) fokuserer størstedelen af udviklingslandene for øjeblikket på 'win-win'-samarbejde, med det formål at gøre springet til en status som en industrialiseret nation, og at opnå en god levestandard for deres befolkninger så hurtigt som muligt.

BRICS-gruppens årlige konference i Johannesburg i juli omfattede nogle af udviklingslandenes største og vigtigste internationale organisationer, såsom Gruppen af 77, Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC), Mercosur og Den Afrikanske Union, som alle var til stede for at samarbejde med BRICS om Det Globale Syden-initiativ.

Det kinesiske Silkevejs-initiativ, og ideen om at relationer ikke længere er baseret på geopolitisk konfrontation men på gensidige fordele, har forandret det politiske klima i mange af verdens regioner på en aldeles positiv måde. For eksempel har valget af den nyligt udpegede pakistanske premierminister Imran Khan for første gang skabt potentialet til at bilægge konflikten mellem Indien og Pakistan. Khan lovede at sikre, at hans land tog to skridt mod Indien for hvert skridt, som Indien ønskede at tage imod Pakistan. Samarbejdet mellem BRICS-landene har også indflydelse på Pakistan; Kina har traditionelt gode forbindelser med Pakistan, og netop nu holder de russiske og pakistanske søværn et møde på højt niveau, efter at de første fælles manøvrer mellem russiske og pakistanske landtropper nogensinde fandt sted netop for et år siden.

Også omfattet af den nye samarbejdsånd er Afrikas Horn, hvor de hidtil fjendtlige stater Somalia, Djibouti, Eritrea og Etiopien kraftigt udvider deres diplomatiske og økonomiske forbindelser, i høj grad takket være kinesernes investeringer, som f.eks. i opførelsen af jernbanen fra Djibouti til Addis Abeba. Og i modsætning til den konsekvent negative mediedækning af forhandlingerne mellem Nordkorea, Sydkorea og USA er denne proces godt på vej med mulighed for, at et ledende nordkoreansk regeringsmedlem kan tale i New York inden den kommende Generalforsamling i FN til september.

I mellemtiden har den syriske regering lanceret den økonomiske genopbygning af provinsen Aleppo. Den første del af tretrinsprogrammet er genopbygningen af infrastrukturen, det andet trin er den specifikke forsørgelse af hver enkelt familie, og

den tredje fase er folks tilbagevenden til et sikkert nærmiljø, som viceminister i provinsen, Hamid Kenno, understregede. På samme tid har det russiske militær hjulpet med at oprette et flygtningecenter i Syrien, der vil byde flygtninge velkommen tilbage fra Jordan, Libanon og Tyrkiet og bistå dem med deres tilbagevenden til deres hjem. Et interministerielt koordineringsudvalg af de russiske udenrigs- og forsvarsministerier har overtaget den velordnede hjemsendelse af flygtninge.

Man ville formode, at alle disse udviklinger faktisk ville dominere overskrifterne, hvilket straks ville fylde alle klart tænkende mennesker med håb om, at verdensfreden er blevet mere sikker, at fattigdom kan overvindes, og at flygtningekrisen kan løses på en human måde. I stedet siger medierne ikke et ord om initiativet 'Globale Syden'. En artikel i Die Welt, broderet med meget geopolitisk spin, citerer Xi Jinpings tale på BRICS-topmødet: "Afrika har mere udviklingspotentialer end enhver anden region i verden". Og hvad konkluderer forfatteren? At "Kina arbejder for at opbygge sit imperium", og at det kommende topmøde mellem Kina og Den Afrikanske Union i Beijing førstkomende september bare er Xi Jinpings "charme-offensiv."

Selvfølgelig har denne censur af gode nyheder til formål at skildre det gamle neo-liberale paradigmes politik, som om, at der ikke er noget alternativ. Hvis Kina – i øvrigt sammen med Indien, Rusland og Japan – nu påviser, at Afrika rent faktisk kan industrialiseres, og hvis det blev sandfærdigt rapporteret, så kunne nogen måske tænke sig at spørge hvorfor det afrikanske kontinent, efter århundreder med kolonialisme og årtier med IMF's berygtede kreditbetingelser, er i sin nuværende prekære tilstand, og om ikke dette er en væsentlig årsag til flygtningekrisen.

I stedet for at svare på Kinas gentagne tilbud om at arbejde sammen med de afrikanske stater om deres industrialisering i forbindelse med Den nye Silkevej, har den tyske regering

blokeret for kinesiske investeringer i Tyskland, såsom den seneste erhvervelse af producenten af præcisions-maskineri, Leifeld Metal

Spinning, skønt forskellige undersøgelser bekræfter, at kinesiske investorer altid har sørget for at øge antallet af arbejdspladser og hævet lønnen. Hvor var regeringens veto, da dusinvis af britiske og amerikanske investeringsfonde i de senere år tog alting fra mellemstore virksomheder til boligselskaber og infrastruktur, skar de bedste dele fra og solgte dem, og lukkede ned for resten som socialt uforenelige?

Det er en absurd ide at tro, at man kan standse fremgangen for vækst- og udviklingslande – Indien og Kina alene tegner sig for 2,6 mia. mennesker – og pålægge den neoliberale geopolitiske model som den eneste mulige option for resten af verden. Blairs og Obamas politik for at omdanne hele verden til vestligt demokrati gennem regimeskifte og 'humanitære' interventioner som en slags moderne korstog, er klart mislykkedes. Hverken Kina eller Rusland vil have denne model, og flere og flere udviklingslande ser den kinesiske model som modellen for deres egen udvikling.

Årsagen er, at BRICS tilbyder en form for samarbejde, der fokuserer på gensidig udvikling, mens Vesten foretrækker den neoliberale model, og dermed profitmaksimering for de få på bekostning af de mange. Det bliver heller ikke overset i resten af verden, at EU glider ind i mere og mere uenighed mellem dets medlemsstater, hvad enten det drejer sig om at håndtere flygtningekrisen, valget mellem større integration versus en understregning af national suverænitet eller forholdet til Kina, Rusland og USA.

At se på verden gennem eurocentriske briller tilslører den betragtning, at størstedelen af menneskeheden, repræsenteret ved BRICS og Det Globale Syden, har draget den konklusion af Vestens neoliberale politik, at en revision af det nuværende system for global styring er presserende nødvendigt, og at denne omorganisering ikke kan overlades til Vesten.

I stedet for arrogant at fortsætte med at sætte sig på egoismens høje hest i deres formodede overlegenhed, og snart lande deres befolkninger på historiens udkant, bør Europas nationer og USA se på tilbuddene fra Kina og Rusland om samarbejde og medvirken i udformningen af det nye paradigme. Trods punktafgifter pålagt af Trump fortsætter Kina med at tilbyde samarbejde til USA for at eliminere handelsunderskuddet gennem 'joint ventures' i tredjelande. Og en talskvinde for Kinas handelsministerium har netop sagt, "Vi tror altid på, at dårlige ting kan forvandles til gode, og at udfordringer kan forvandles til muligheder."

Og ved det netop afsluttede ASEAN- topmøde (Association of South East Asian Nations) i Singapore, genkaldte den russiske udenrigsminister Sergey Lavrov Putins ord fra Rusland-ASEAN-topmødet i Sochi i 2016, hvor han opfordrede partnerlande til at være opmærksom på det enorme geopolitiske og geoøkonomiske potentiale i det eurasiske kontinent, hvor den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), Shanghai Corporation Organisation (SCO) og ASEAN supplerer hinanden. Lavrov understregede, at døren forbliver åben for EU og ingen skulle tvivle på, at EU burde være interesseret i det af rent pragmatiske økonomiske og forretningsmæssige grunde.

Men man kunne også finde grunde til et sådant samarbejde, som går ud over det pragmatiske. Hvis Europa ikke vil glemme og miste sin humanistiske og klassiske kultur, så kunne vi genoplive ideerne fra Nicholas af Cusa, Leibniz og Schiller, og yde vores bidrag til udviklingen af menneskeheden. Det vil du helt bestemt ikke læse om i de almindelige medier. Men så er der dette forum (hjemmeside).

Den amerikanske strategi for 'Indo-Stillehavsområdet' er spildt på ASEAN ved dets møde

Ifølge journalistiske rapporter fra den igangværende ASEAN-konference, udgjorde 'Frit og Åbent Indo-Pacific"-strategien ikke noget 'match' for Bælt og Vej initiativet fra Kina.

Strategien, med en indledende finansiering på kun 113 millioner dollars, blev atter foreslået af den amerikanske udenrigsminister Mike Pompeo.

En artikel i den Hong Kong-baserede avis South China Morning Post den 3. august havde titlen "Kina scorer ved ASEAN mens USA farer vild i det Sydkinesiske Hav." "Hvis private markeder nogetsteds fungerer så godt som Trump forestiller sig," skrev artiklen, "ville Indo-Stillehavsområdet ikke mangle de mange billioner dollars i infrastrukturfinansiering som tilfældet er i dag – et punkt som udenrigsministeren anerkendte i hans i øvrigt beklagelige tale den 30. juli. Det havde været bedre for Pompeo, hvis han havde dirigeret administrationens midler til den Asiatiske Infrastruktur Investeringsbanks (AIIB) særlige finansieringsmekanisme, hvorved eksterne midler potentielt kan forvaltes af institutionen, kanaliseres ind i infrastrukturprojekter og derved katalysere private penge, der dog holdes adskilt fra institutionens aktionærer ... AIIB har allerede en udlåns-portefølje, der overstiger den amerikanske Overseas Private Investment Corporation (OPIC) og Millennium Challenge Corporation, individuelt, i Indo-Stillehavsområdet – til trods for at den blot har eksisteret i to og et halvt år. Dens multilateralt forvaltede udlånskapacitet vil langt overstige alt, hvad denne eller fremtidige amerikanske administrationer har at tilbyde."

Hvad angår 'problemet' med Kina, ASEAN og Det Syd-kinesiske Hav, konkluderede SCMP, at "Kina-ASEAN-forbindelserne er i de tidlige stadier af en glimrende cyklus, der – i modsætning til Washingtons og de vestlige forventninger – fæstnede rod på den selvsamme dag, hvor voldgiftsretten afsagde sin kendelse i sagen Filippinerne versus Kina. "

Wall Street Journal forsøger den 4. august at give et positivt spin til Pompeos annoncering af, hvad bladet kalder en "ny æra for amerikansk økonomisk engagement i fred og velstand i Indo-Stillehavsområdet." Men Journals dækning må erkende, at "elefanten i rummet er handelskrigen," som det blev sagt af australske Malcolm Cook fra Institutet for Sydøstasiatiske Studier i Singapore. Cook fortalte avisen, at "forrest i sydøstasiatiske staters bevidsthed – herunder i Singapores – vil være de negative effekter på de sydøstasiatiske økonomier af de amerikanske handelsforanstaltninger mod Kina." Den næste runde af amerikanske toldtariffer, som der nu trues med, er rettet mod ASEAN.

Japans Kyodo News Agencys dækning den 3. august fra det samme møde begyndte således: "Udenrigsministre fra (ASEAN) plus Japan, Kina og Sydkorea enedes lørdag om at styrke det økonomiske samarbejde, idet de gav udtryk for modstand mod amerikansk handelsprotektionisme. Ministrene bekræftede, at de vil fremskynde forhandlingerne om 'Regional Comprehensive Economic Partnership', hvorved ASEAN forsøger at skabe handelspartnerskaber med Australien, Kina, Indien, Japan, New Zealand og Sydkorea."

Nye breve mellem Trump og Kim peger hen imod et nummer to møde

Idet de ignorerer den generelle pressedækning, der søger at erklære præsident Trumps Korea-diplomati for en fiasko, har den nordkoreanske leder Kim Jong-Un og Trump udvekslet breve gennem de seneste dage, samtidig med at 55 bokse med de jordiske rester af amerikanske faldne i Korea-krigen blev returneret af Nordkorea. Præsidentens pressesekretær Sarah Sanders røbede ikke indholdet af nogen af brevene i hendes briefing d. 2. august; imidlertid kan Kims brev have indeholdt et forslag om et nummer to møde mellem de to, siden Trump på Twitter også 'svarede': "Tak til formand Kim Jong Un for at holde dit ord og starte processen med at sende de jordiske rester af vore ædle og elskede savnede og faldne hjem! Også tak for dit flotte brev – jeg ser frem til at se dig snart!" Under briefinggen sagde Sanders som svar på et spørgsmål, at et andet møde er "ikke er udelukket".

Hvis det mulige møde er under FN's generalforsamling til september, som formentlig både Trump og Kim deltager i, kunne det potentielt involvere andre ledes deltagelse, som f.eks. den sydkoreanske præsident Moon Jae-In.

Udenrigsminister Pompeo, der talte fra sit fly undervejs til et møde med premierminister Mahathir i Malaysia, før de tager til Singapore for møderne i ASEAN og 'East Asian Summit', sagde: "Vi har stadig lang vej at gå", med henvisning til nordkoreansk overholdelse af FN's resolutioner om atomvåben og missiler. Men andre tegn på fremskridt omfattede den igangværende nedtagning af en test-rampe for ballistiske missiler og forberedelser til at et amerikansk team, der er ansvarlig for savnede (Missing in Action, MIA) i forbindelse

med Korea-krigen, kan tage til Nordkorea for at søge at finde flere jordiske rester sammen med et nordkoreansk militærhold.

De 'små' nordkoreanske trin skal ses i lyset af, at Trump-administrationen med overlæg ikke havde taget noget skridt i forhold til dette punkt, bortset fra de personlige møder på højeste niveau. På møder mellem Nord- og Sydkorea diskuteres muligheden af en erklæring, der formelt afslutter Korea-krigen, men hidtil uden amerikansk deltagelse eller godkendelse.

Nogle unavngivne "amerikanske embedsmænd" sagde ifølge Wall Street Journal d. 3. august, at Rusland overtræder FN-sanktionerne pålagt Nordkorea ved at øge antallet af Nordkoreanske arbejdere hos virksomheder i Rusland i stedet for at mindske det.

Et nyt paradigme kommer frem: Hvorhen USA?

LaRouche PAC Internationale Webcast for fredag d. 3. aug., 2018

MATTHEW OGDEN: Hej, det er 3. august 2018. Mit navn er Matthew Ogden, og I lytter til vores fredagsudsendelse på Larouchepac.com med vores ugentlige strategiske oversigt. Som man kan se på skærmen bærer vores udsendelse titlen "Et Nyt Paradigme Kommer Frem: Hvorhen USA?" Vi lever helt bestemt i en periode med meget hurtig forandring, med hidtil usete udviklinger, der forekommer rundt om på kloden med stadig hurtigere frekvens. Som den kinesiske præsident Xi Jinping sagde under det nylige BRICS-topmøde i Johannesburg,

Sydafrika, hvor dette billede er taget fra: "Vi er vidne til store ændringer, der udfolder sig i vores verden. Noget uset i et århundrede." Så denne hurtige forandring, som Kinas Præsident Xi Jinping henviser til, skyldes et sammenstød mellem to modstridende dynamikker på denne planet. På den ene side har vi det samtidige sammenbrud af hele den transatlantiske geopolitiske verdensorden. Vi er vidne til dette i alle dets facetter. Det er ikke kun økonomisk, men også finansielt, politisk, samt en social nedbrydning. Vi ser det lige her i vores dagligliv herhjemme i form af et stigende antal dødsfald, de stigende stofrelaterede overdoser, den kollapsende sociale struktur og truslen om et totalt sammenbrud af Wall Street og City of Londons finanssystem. Dette truer. Men på den anden side ser man en samtidig opkomst af en helt ny international orden; en orden som drives af de globale megaprojekter og økonomiske udviklingsinitiativer, der er gennemført af Kina – Bælt og Vej-initiativet – og de lande, der er hoppet med om bord i det. Og effekten mærkes globalt, som BRICS-topmødet, der fandt sted for lidt over en uge siden i Johannesburg, Sydafrika, gjorde det krystalklart, at det her repræsenterer en helt ny vision for verden og en nyfundet dedikation til menneskehedens værdighed og udviklingen af hele planeten. Dette er ikke bare 'business as usual'; dette er et klart brud med den form for kolonialisme og geopolitisk verdensorden, som vi har oplevet i de sidste årtier. I stedet en forpligtelse til en helt ny vision for menneskeheden.